

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan lejeforhøjelser dog oppebæres, hvis de har været varslet til ikrafttræden senest den 1. september 1978 og endelig administrativ eller retslig afgørelse træffes efter dette tidspunkt.

Stk. 3. Lejeren kan kræve for meget betalt leje tilbagebetalt. Reglerne i § 40 i lov om leje finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Afgørelser vedrørende lejens størrelse træffes af huslejenævn og af kommunalbestyrelsen for så vidt angår lejemål, hvor disse myndigheder efter lovgivningen i øvrigt har kompetence vedrørende lejefastsættelsen.

§ 10. I byggerier, hvor rentesikringsydelse efter lovgivningen om boligbyggeri aftrappes i lovens gyldighedsperiode, udskydes den førstkommende yderligere nedsættelse af rentesikringsydelsen efter 1. september 1978 i 6 måneder.«

Til § 9

2) I *stk. 1* ændres »og § 7« til: », § 7 og § 9, stk. 1«.

Til titlen

3) I lovforslagets titel ændres »pris-« til: »pris-, husleje-«.

Bemærkninger.

Ændringsforslaget tager sigte på at lade prisstoppet omfatte huslejer, hvilket vil være nødvendigt for at opfylde regeringserklæringens løfte om at holde stigningen af boligudgiften inden for rammerne af den forventede indkomststigning.

Tilsvarende regler var indeholdt i den tidligere prisstoplov af 4. december 1976. Nærværende forslag er – bortset fra perioden – en ordret gentagelse heraf.

At huslejen ikke er taget med i regeringens lovforslag, er af handelsministeren begrundet med, at spørgsmålet »hører hjemme i en boligpolitisk sammenhæng« (besvarelsen af erhvervsudvalgets spørgsmål 11). Boligministeren har begrundet det med, at der ikke har været tid til at forhandle med boligforligspartierne.

En sådan begrundelse kan ikke tages alvorligt, efter at regeringen nu har forhandlet i tre måneder. Der er end ikke taget kontakt med boligforligspartierne om spørgsmålet.

For mange familier, som i den 6 måneders lønstopperiode ville blive ramt af huslejestigninger, f. eks. i kraft af rentesikringsaftrapning, brandsikringsforhøjelser eller såkaldt omkostningsbestemt lejestigning, er dette spørgsmål langt vigtigere end lovforslagets tvivlsomme prisvirkninger. Derfor vil venstresocialisterne ved ændringsforslaget sikre, at folketinget inkl. boligforligspartierne afvinges en stillingtagen til spørgsmålet.

Boligministeren har anført, at der til forskel fra 1976 a) i private udlejningsejendomme ikke kan ske huslejeforhøjelser som følge af øgede kapitalomkostninger, men alene som følge af stigninger i de almindelige driftsomkostninger, og b) at rentesikringsaftrapningen i det almennyttige byggeri nu i modsætning til i 1976 er begrænset til 7 kr. pr. m² årligt. Hertil er imidlertid at sige:

ad a) Der er ikke i de private udlejningsejendomme nogen forskel i forhold til 1976. Virkningerne af kapitalafkastet satte ind pr. 1. juli 1975, og for de store forhøjelser, som blev opdelt i to rater, kom anden rate pr. 1. juli 1976, altså før prisstoploven. Alligevel viste det sig – og det gør det fortsat – at selve det »omkostningsbestemte husleje«-princip har sat en huslejespiral i gang, som ikke standsede med udløbet af kapitalafkastmulighederne. Boligposten steg uændret voldsomt i månedsprisindekset for maj 1977 (dvs. ved første indregning efter prisstoploven). Endelig befinder vi os nu i en periode med mange eksempler på voldsomme huslejeforhøjelser som følge af brandsikringsovervæltningen – hvilket knap nok var begyndt i den forrige prisstoplovs periode.

ad b) Det er korrekt, at rentesikringsaftrapningen nu er begrænset. Men en lejestigning på 60–80 kr. pr. måned kan nu stadig mærkes og stemmer ikke overens med regeringens påstand om at ville holde boligprisstigningen inden for indkomststigningen. Desuden er baggrunden en noget anden end i 1976: de huslejestigninger, der nu rammer familierne, kommer oven på et reallønsfald på 2½ pct. i første halvdel af 1978 og samtidig med en momsforhøjelse.

Forhandling

Poul Nielson (S):

Jeg skal først tilkendegive tilfredshed på den socialdemokratiske gruppes vegne med,